

Ve Ben

– İslamokan17 · 28 Şubat 2026

Ve ben...

Hudutlardan sızan bir rüzgârım şimdi,Adımı bilen yok.

Toprak toprak gezdim,
Ayak izlerim birbirine düşman.
Bir haydut sabrıyla taşıdım gölgemi,
Gölge benden ağır çıktı.

Sis çöktü çınarlara,
Çınarlar sustu.
Öksüz kaldı sokak lambaları,
Işık kendine yetmedi.

Sevap diye saydığım günahlar
Avuçlarımda pas tuttu.
Alıntı bir ilahi gibi
Yabancı dudaklarda kaldı inancım.

Açmayan nergisler var içimde,
Kokusu bile yarım.
Yeni ay doğmaz oldu;
Gece, kendi yasını tutuyor.

Gönlümde çatlayan toprak
Yağmuru unuttu.
Çeyrek ömrün keskinliği
Bir yolun sonu kadar acı.

Ve ben...

Bir eşğin kıyısında,
Adı konmamış bir vedayı
Uzaktan seyrediyorum.